

2. A második jogalap két részre tagolódik. Az első részben a Bizottság a személyzeti szabályzat 1d. cikkének értelmezésével kapcsolatban a téves jogalkalmazásra hivatkozik, amennyiben eszerint a második nyelvek körének korlátozása nem képez szükségszerűen megkülönböztetést, hanem azt a személyzeti politika keretében a szolgálat érdekéhez hasonló általános cél is igazolhatja. A második részben a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék megsértette az indoklási kötelezettséget, mivel a Törvényszék a megtámadott ítéletben – a második nyelv kiválasztása korlátozásának igazolására törekedve – a versenyvizsga-kiírások figyelembevételére szorítkozott, pedig az útmutatót és annak tartalmát is figyelembe kellett volna vennie.
3. A harmadik jogalap három részre tagolódik. Az első részben a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék – a személyzeti szabályzat 28f. cikkének téves értelmezése nélkül – nem állapíthatta meg, hogy a nyelvismerettel kapcsolatos követelmények nem képezik részét a pályázók személyzeti szabályzat 27. cikke szerinti készségeinek. A második részben a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen határozta meg saját bírósági felülvizsgálatának terjedelmét, és a nyilvánvaló értékelési hiba vagy az önkényes bánásmód értékelésére kellett volna szorítkoznia. A harmadik részben a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék túllépte felülvizsgálati jogkörének korlátait, amennyiben érdemben értékelte azt a döntést, hogy a versenyvizsga-kiírásokban feltüntetett három nyelven (angol, francia, német) túlmenően nem vezetnek be más nyelveket, következésképpen pedig igazgatási hatáskörben járt el.
4. A negyedik fellebbezési jogalapban a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az 1/58 rendelet 2. cikkének értelmezésével kapcsolatban, amennyiben megállapította, hogy az EPSO és a pályázók közötti kommunikáció az említett rendelkezés hatálya alá tartozik, kizárva a második nyelv kiválasztása korlátozásának bármiféle lehetőségét. Egy ilyen korlát meghatározásának lehetősége azonban – a Bizottság álláspontja szerint – a személyzeti szabályzat 1d. cikkének (5) és (6) bekezdéséből ered, amelynek hatálya alá a versenyvizsgán részt vevő pályázók is tartoznak.

A Sø- og Handelsretten (Dánia) által 2016. december 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ernst & Young P/S kontra Konkurrencerådet

(C-633/16. sz. ügy)

(2017/C 046/19)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Sø- og Handelsretten

Az alapeljárás felei

Felperes: Ernst & Young P/S

Alperes: Konkurrencerådet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Milyen feltételeket kell alkalmazni annak megítélésakor, hogy egy vállalkozás magatartása vagy cselekménye a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalom (az idő előtti megvalósítás tilalma) hatálya alá essen, és a 7. cikk (1) bekezdése szerinti megvalósítási magatartásnak előfeltétele-e, hogy a magatartás részben vagy egészben, ténylegesen vagy jogilag részét képezze a tényleges irányításban bekövetkező változásnak vagy az érintett vállalkozások további tevékenysége összefonódásának, amely – feltéve, hogy a számszerű határértéket elérik – a bejelentési kötelezettséget keletkezteti?
2. Minősülhet-e valamely együttműködési megállapodásnak a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló azon felmondása, amelynek bejelentésére az előzetes döntéshozatalra utaló végzésben foglalt körülmények között kerül sor, megvalósítási intézkedésnek, amelyre alkalmazni kell a 139/2004/EK rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalmat, és ha igen, milyen feltételeket kell alkalmazni a határozat meghozatala során?
3. Van-e annak bármiféle jelentősége a 2. kérdés megválaszolása során, hogy a felmondás kiváltott-e versenyjogi szempontból jelentőséggel bíró piaci hatásokat?

4. Amennyiben a 3. kérdésre igenlő válasz adandó, tisztázásra szorul, hogy milyen szempontokat és a valószínűség milyen fokát kell figyelembe venni annak elbírálásakor, hogy az adott ügyben a felmondás okozott-e ilyen piaci hatásokat, beleértve annak a lehetőségnek a jelentőségét, hogy e hatásokat kiválthatták más körülmények is.

⁽¹⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.)

A Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Spanyolország) által 2016. december 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Wilber López Pastuzano kontra Delegación del Gobierno Central en Navarra

(C-636/16. sz. ügy)

(2017/C 046/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Az alapeljárás felei

Felperes: Wilber López Pastuzano

Alperes: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 12. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint az alapügy tárgyát képező szabályozás és az azt értelmező ítélkezési gyakorlat, amely a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező külföldi állampolgár kiutasítása elleni védelemre vonatkozó feltételek alkalmazását nem írja elő minden kiutasításra vonatkozó közigazgatási határozatra, attól függetlenül, hogy a kiutasítás milyen jellegű vagy milyen jogi módon történik, hanem e feltételek alkalmazási körét kizárólag egy konkrét kiutasítási módra korlátozza?

⁽¹⁾ HL 2004. L 16., 44. o.
